

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

5. mudina Komisiju un dalībvalstis atsākt likumdošanas darbu, lai pieņemtu juridisku instrumentu, ar ko Eiropas Savienībā īstenot konvencijas 9. pantu, jo šis pēdējais "pīlārs" vēl nav pilnībā transponēts Kopienas tiesībās; atzinīgi vērtē Komisijas ieceri 2008. gada jūnijā organizēt konferenci par iespēju vērsties tiesu iestādēs, lai dotu turpmāku stimulu likumdošanas darbam Kopienā;
6. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt sinerģijas un saikni ar citām attiecīgajām starptautiskajām organizācijām un konvencijām, jo īpaši ar Kartahenas Protokolu par bioloģisko drošību; tomēr uzskata, ka atbilstīgais forums, kurā apspriest horizontālos principus saistībā ar informācijas pieejamību, sabiedrības līdzdalību un tiesas pieejamību vides jautājumos, ir Orhūsas konvencija;
7. aicina Komisiju, stingri īstenojot Orhūsas konvenciju, rādīt labu piemēru dalībvalstu publiskajām institūcijām;
8. mudina valstis, kuras vēl nav ratificējušas Orhūsas konvenciju un Protokolu par piesārņojošu vielu noplūdes un izplatības reģistru, ratificēt minētos dokumentus un rosināt citas valstis, kuras nav ANO Eiropas Ekonomikas komisijas locekles, kļūt par šīs konvencijas pusēm;
9. uzskata, ka EK delegācijas sastāvā esošie Eiropas Parlamenta deputāti var dot būtisku ieguldījumu, un tādēļ cer, ka Rīgā deputāti varēs — bez uzstāšanās tiesībām — piedalīties ES koordinācijas sanāksmēs;
10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī ANO Eiropas Ekonomikas komisijas sekretariātam, pieprasot, lai rezolūcija tiktu nosūtīta visām ārpuskopienas līgumslēdzējām pusēm.

Parīzes 2005. gada Deklarācijas par atbalsta efektivitāti rezultātu izvērtēšana

P6_TA(2008)0237

Eiropas Parlamenta 2008. gada 22. maija rezolūcija par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar 2005. gada Parīzes deklarāciju par atbalsta efektivitāti (2008/2048(INI))

(2009/C 279 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 177. pantu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam "ES rīcības kodekss attiecībā uz darbu dalīšanu attīstības politikas jomā (COM(2007)0072)",
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 23. maija rezolūciju par Eiropas Savienības atbalstu tirdzniecībai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 28. septembra rezolūciju par ciešāku un efektīvāku sadarbību: 2006. gada ES atbalsta efektivitātes pakete ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "ES palīdzība: sniegt palīdzību, kas būtu nozīmīgāka, efektīvāka un savlaicīgāka" (COM(2006)0087),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam "Nostiprināt Eiropas ietekmi: valsts stratēģijas dokumentu un kopējas daudzgadu programmas izstrādes vienota sistēma" (COM(2006)0088),

⁽¹⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 291. lpp.⁽²⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 373. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Attīstības finansēšana un atbalsta efektivitāte — uzdevumi ES atbalsta palielināšanai 2006.—2010. gadā” (COM(2006)0085),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Attīstības paātrināšana attiecībā uz tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu — attīstības finansēšana un atbalsta efektivitāte” (COM(2005)0133),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai “Attīstības politiku saskaņotība — kāpināt progresu, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus” (COM(2005)0134),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Īstenojot Monterrejas konsensu praksē: Eiropas Savienības ieguldījums” (COM(2004)0150),
 - ņemot vērā Padomē, Eiropas Parlamentā un Komisijā sanākušo Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju kopējo paziņojumu par Eiropas Savienības attīstības politiku “Eiropas konsenss” (Eiropas konsenss par attīstību), kas tika parakstīts 2005. gada 20. decembrī ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2003. gada 25. februāra Romas Deklarāciju par saskaņošanu, kas pieņemta Romā notikušajā augsta līmeņa forumā par saskaņošanu, un 2005. gada 2. marta Parīzes deklarāciju par atbalsta efektivitāti, kura pieņemta Parīzē notikušajā Augsta līmeņa forumā par saskaņošanu un atbalsta efektivitāti (Parīzes augsta līmeņa forums),
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Ģenerālās Asamblejas Rezolūciju A/RES/55/2 par ANO Tūkstošgades deklarāciju,
 - ņemot vērā Monterrejas konsensu, kas pieņemts 2002. gada 21.—22. martā notikušajā ANO Attīstības finansēšanas konferencē,
 - ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) Attīstības veicināšanas komitejas (AVK) konstatējumus un ieteikumus, kas minēti Eiropas Kopienas 2007. gada salīdzinošajā pārskatā,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Attīstības komitejas uzdevumā veiktā 2007. gada pētījuma “Cik liela ir ES atbalsta praktiskā efektivitāte?” galvenos rezultātus,
 - ņemot vērā 2007. gada ziņojumu par ANO Tūkstošgades attīstības mērķiem,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A6-0171/2008),
- A. tā kā pašreizējais uzsvars uz atbalsta efektivitāti ir novedis pie secinājuma, ka attīstības atbalsts nesniedz vēlamos rezultātus tāpēc, ka ir pārāk vāja saskaņošana atbalsta sniedzēju starpā, un pastāv pārāk daudz projektu un programmu ar atšķirīgām procedūrām;
- B. tā kā no šīs nepietiekamās rīcības izriet zems līdzdalības līmenis, mazāk efektīvas programmas un atbalsta sniedzēju pārlietu apgrūtināošas prasības jaunattīstības valstīm, dalīšana atbalsta sniedzēju t. s. “mīluļos” un “bāreņos” un nevērtība pret svarīgām jomām, piemēram, veselības, izglītības un dzimumu līdztiesības programmām;

(¹) OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

- C. tā kā ES nodrošina vairāk par pusi no visas pasaulē sniegtās oficiālās attīstības palīdzības (OAP), tai ir iespējas kļūt par visefektīvāko atbalsta sniedzēju, un tāpēc tai jāuzņemas starptautiski vadoša loma, lai veicinātu reformas, kas vajadzīgas atbalsta efektivitātes stiprināšanai;
- D. tā kā ES attīstības politikas vissvarīgākais uzdevums ir nabadzības izskaušana, pamatojoties uz jauno atbalsta sistēmu, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM);
- E. tā kā ekonomiskā attīstība, sociālā attīstība un vides aizsardzība ir savstarpēji atkarīgi elementi, un saistīti arī ar ilgtspējīgu attīstību, kas ir pamatā centieniem uzlabot visu iedzīvotāju dzīves kvalitāti, kā tas norādīts Ceturtajā pasaules sieviešu konferencē Pekinā 1995. gada 15. septembrī pieņemtās Pekinas deklarācijas 36. punktā;
- F. tā kā vides aizsardzība ir viena no ES prioritātēm un tā kā Komisijai šis mērķis jāņem vērā visās politikas jomās, ko tā īsteno attiecībā uz jaunattīstības valstīm;
- G. tā kā Komisija vēlas ierosināt atbalsta efektivitātes darba kārtību, un attiecībā uz šo kārtību tai ir divi cieši saistīti mērķi: (i) īstenot Parīzes deklarāciju un uzlabot savu atbalsta programmu kvalitāti; un (ii) palīdzēt dalībvalstīm īstenot Parīzes deklarāciju un uzlabot to sniegtā atbalsta efektivitāti;
- H. tā kā ESAO jaunākā statistika rāda, ka ES atbalsta kopējais apjoms 2007. gadā ir būtiski samazinājies;
- I. tā kā saistībā ar ES apņemšanos sniegt lielāku un labāku atbalstu, līdz 2010. gadam paredzēts OAP atvēlēt līdz 0,56 % no nacionālā kopienākuma, izstrādāt jaunus, paredzamākus un pastāvīgākus atbalsta mehānismus un vienlaikus veicināt labāku saskaņošanu un papildināmību, sagatavojot kopēju daudzgadu plānošanu, kas pamatots uz partnervalstu plāniem un sistēmām, kā arī turpināt iesaistīt atbalstu no tehniskās palīdzības, lai varētu atsaukties valstu prioritārajām vajadzībām; tā kā no 2006. līdz 2007. gadam OAP atvēlētā ES nacionālā kopienākuma daļa pirmo reizi kopš 2000. gada samazinājās, proti, no 0,41 % līdz 0,38 %, un tā kā ES tāpēc ir jādivkāršo pūliņi, lai izpildītu TAM noteikto mērķi — līdz 2015. gadam OAP atvēlēt 0,7 % no ES nacionālā kopienākuma;
- J. tā kā EK līguma 180. pantā ir prasība, ka Eiropas Savienības un dalībvalstu attīstības sadarbības politikai ir vienai otru jāpapildina un jānostiprina, prasot dalībvalstīm un ES stiprināt atbalsta sniedzēju koordinēšanu un uzlabot darba dalīšanu, kas palīdzēs uzlabot atbalsta efektivitāti, un šī prasība pastiprināta ar Lisabonas līgumu pievienotajā 188.D pantā;
- K. tā kā pastāv risks, ka Eiropas konsensa par attīstību augstie mērķi, kā arī citi politiski mērķi, piemēram, migrācijas un tirdzniecības jomā, var vājināt uzsvāru uz attīstību un apdraudēt konsensu, kas panākts starptautiskā atbalsta darba kārtībā par nabadzības izskaušanu, jo trūkst saskaņotības starp dažādiem ES politikas virzieniem, un tā kā šajā sakarā Eiropas konsensa par attīstību 35. pantā norādīts: "(..) ir svarīgi, lai ar attīstību nesaistītie politikas virzieni sniegtu palīdzību jaunattīstības valstu" centienos sasniegt TAM;
- L. tā kā intelektuālā darbaspēka emigrācija jau radījusi veselības aizsardzības jomas darbinieku un citu kvalificētu darbinieku kritisku trūkumu jaunattīstības valstīs, kas nereti liedz atbalstu īstenot praktiski;
- M. tā kā atbalsta sistēma kļūst arvien sarežģītāka, ko veicina atbalsta kanālu izplatība, atbalsta plūsmu sadrumstalotība, arvien lielāka atbalsta saistīšana ar noteiktu sniedzēju, un tas, ka jaunās tirgus ekonomikas valstīs kļūst ietekmīgākas sadarbībā ar jaunattīstības valstīm, tādējādi radot atbalsta sadrumstalotību un atbalsta sniedzēju darbību dublēšanos pasaules, valstu vai nozares līmenī;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

- N. tā kā tuvākajos gados institucionālā problēma būs saistīta ar to, kā vislabāk iesaistīt 12 jaunās ES dalībvalstis to jaunajā atbalsta sniedzēju lomā, jo dažiem no šiem atbalsta sniedzējiem ir grūtības ievērot atbalsta sistēmas attīstības sadarbības standarta pamatnostādnes, ko izvirza ESAO Attīstības veicināšanas komiteja;
- O. tā kā šāda situācija var traucēt atbalsta efektīvu sniegšanu;
- P. tā kā pašreizējā atbalsta sniegšanas sistēma bieži ir nepietiekama, jo daudzas nabadzīgās valstis un kritiski svarīgas nozares, piemēram, veselība, izglītība, sociālā kohēzija un dzimumu līdztiesība saņem mazus atbalsta asignējumus;
- Q. tā kā ES pienākums ir izskatīt jautājumu par t. s. "bāreņvalstīm" jeb novārtā atstātām valstīm un nozarēm saistībā ar iepriekš minēto rīcības kodeksu attiecībā uz darbu dalīšanu attīstības politikas jomā, un tā sāk apsvērt asignējumus nestabilās situācijās;
- R. tā kā gan Eiropas Parlaments, izmantojot ar Regulu (EK) Nr. 1905/2006 ⁽¹⁾ (Attīstības sadarbības instrumenta (ASI) regula) iedibināto ASI pārbaudes mehānismu, gan dalībvalstis ir pauduši bažas, ka nabadzības izskaušanas galvenais mērķis ne vienmēr tiek atspoguļots praktiskajā darbībā;
- S. tā kā daudzos pētījumos apliecināts, ka efektīva atbildība par atbalsta izmantošanu ar iedzīvotāju iesaisti ir viens no galvenajiem atbalsta efektivitātes rādītājiem, taču atbalsta sniegšanā vēl arvien ir par maz pārredzamības un atvērtības; tā kā pārredzamības trūkums kavē saņēmējvalstu valdību, pašvaldību un pilsoniskās sabiedrības pārstāvju piekļuvi informācijai, tādējādi būtiski traucējot atbalsta labāku izmantošanu;
- T. tā kā atbalsts bieži tiek nodrošināts atbilstoši atbalsta sniedzēju prioritātēm un grafikam, nepietiekami ievērojot un pieskaņojoties valstu plāniem un attīstības prioritātēm vai arī šo valstu budžeta veidošanas grafikam, kas ārkārtīgi apgrūtina atbalsta saņēmēju spēju sagatavot efektīvu budžetu vai plānot turpmākās darbības, un apgrūtina parlamentu, pilsoniskās sabiedrības un citu dalībnieku spēju uzraudzīt atbalsta plūsmas un efektivitāti;
- U. tā kā valstu sistēmu izmantošana ir atbalsta efektivitātes galvenā sastāvdaļa un uzskatāma par svarīgu līdzekli, kā uzlabot partnervalstu dalību politikas veidošanā un īstenošanā; tā kā ir sagaidāms, ka valstu sistēmu izmantošana stiprinās partnervalstu attīstības stratēģijas un īstenošanas struktūras;
- V. tā kā jaunākajā pārskatā par ESAO Parīzes deklarācijas uzraudzību norādīts, ka galvenā jaunattīstības valstu valdību problēma ir tādas tehniskās palīdzības trūkums, kuras pamatā ir pieprasījums, jo tehniskā palīdzība daudzējādā ziņā joprojām ir saistīta ar noteiktu piegādātāju un ir pārāk dārga, kā arī bieži neefektīva vietējo resursu stiprināšanā, kas prasīts ASI regulas 31. pantā;
- W. tā kā valstu parlamentiem ir svarīga loma, vairojot izpratni un veicinot atbalsta sistēmas reformu, piemēram, rīkojot diskusijas un apstiprinot attīstības programmas un budžetus, piešķirot finansējumu ar nabadzību saistītām jomām, sekmējot darba dalīšanu un prasot valdībām atskaitīties par Parīzes deklarācijas īstenošanu;
- X. tā kā pašvaldības iestādes ir svarīgākais attīstības politikas elements, jo pieredze un zināšanas par vietējiem apstākļiem tām ļauj ik brīdī būt informētām par iedzīvotāju vajadzībām un nodrošināt viņu saikni ar valsti;
- Y. tā kā pilsoniskās sabiedrības loma ir ļoti svarīga, jo tā ir gan partneris politiskajā dialogā par atbalsta efektivitāti un atbalsta prioritāšu noteikšanu, gan arī uzraugs pār valdības izdevumiem;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā (OV L 378, 27.12.2006., 41. lpp.).

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

- Z. tā kā ASI nosaka, ka ne mazāk kā 15 % no tematiskajām kredītlīnijām jāpiešķir nevalstiskiem dalībniekiem un pašvaldības iestādēm, un tā kā šī labvēlīgā tendence, atbilstoši kurai atbalsts var tikt izmantots efektīvāk, ir jāsaista ar dalībvalstu lielāku iesaisti decentralizētā sadarbībā;
- AA. tā kā ES ir jānodrošina, lai nabadzības samazināšana un ilgtermiņā — tās izskaušana tiktu iekļauta atbalsta efektivitātes darba kārtībā, ko pieņems Akras Augsta līmeņa forumā par atbalsta efektivitāti 2008. gada septembrī;
- AB. tā kā atbalsta kvalitātes un apjoma palielināšana ir ļoti svarīga TAM sasniegšanai un atbalsta efektivitāte nevar būt aizbildinājums, lai dalībvalstis nepildītu savas saistības saskaņā ar iepriekš minēto Monterrejas konsensu;
- AC. tā kā Eiropas konsensā par attīstību dzimumu līdztiesība atzīta par patstāvīgu mērķi un ES prasīts visās ES attīstības sadarbības jomās stiprināt dzimumu līdztiesības aspektu, un tā kā Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei “Dzimumu līdztiesība un sieviešu līdzdalība sadarbībā attīstības jomā” (COM(2007)0100) ES atbalsta sniedzējiem prasīts nodrošināt tādu stratēģiju un pasākumu īstenošanu, kas patiesi uzlabo sieviešu stāvokli;
- AD. tā kā miera stiprināšana vietējā, valstu, reģionālā un pasaules mērogā ir panākama un nesaraucami saistīta ar sieviešu stāvokļa uzlabošanu, jo tās ir virzošais spēks ne tikai ģimenes dzīvē un bērnu izglītībā, bet arī sabiedriskās ierosmēs, konfliktu risināšanā un ilglaicīga miera veicināšanā visos līmeņos, kā norādīts iepriekš minētās Pekinas deklarācijas 18. pantā,
1. aicina dalībvalstis un Komisiju kopīgi darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka ES pauž vienotu viedokli, lai saskaņotu atbalsta sniegšanu ar partnervalstu prioritātēm un lai padarītu savas darbības vienotākas, pārredzamākas un kopumā efektīvākas;
 2. uzsver, ka Komisijai būs jānodrošina, lai attīstības darba kārtība būtu viengabalaina, un lai galvenā uzmanība tajā būtu pievērsta svarīgākajam uzdevumam — nabadzības novēršanai, kā arī uzsver prioritāru politikas jomu efektīvu īstenošanu, tostarp precīzi koncentrējoties rezultātu sasniegšanai;
 3. uzsver, ka izejvielu cenu pieaugums ir galvenais cēlonis pašreizējai pasaules pārtikas krīzei, kura draud iznīcināt visus līdzšinējos sasniegumus atbalsta efektivitātes palielināšanā, un aicina Komisiju un visas dalībvalstis atbalstīt ikvienu pasākumu, ar kuru varētu stabilizēt izejvielu cenas jaunattīstības valstīs;
 4. aicina Komisiju ar atbilstošiem mehānismiem atbalstīt jaunus dalībniekus, lai tie iesaistītos arvien vairāk saskaņotajā starptautiskajā pieejā attīstības politikai, un kopā ar jaunajām dalībvalstīm izstrādāt veidus, kā tās varētu īstenot Parīzes augsta līmeņa forumā panākto vienošanos par ES papildu uzdevumiem atbalsta efektivitātes jomā, kā arī izpētīt turpmāko rīcību saistībā ar iespējamām kopīgām programmām; šajā sakarā atgādina, ka jaunās dalībvalstis ir apņēmušas līdz 2010. gadam palielināt OAP atvēlēto līdzekļu apjomu līdz 0,17 % no NKI, bet līdz 2015. gadam — līdz 0,33 % no NKI, turklāt to turpmākam ieguldījumam jāstiprina ES loma attīstības sadarbībā;
 5. atzīst demokrātiskās līdzdalības un parlamentārās kontroles lomu, lai jaunattīstības valstīs nodrošinātu atbalsta efektivitāti, kā arī to, ka ES ir jāpiešķir līdzekļi un jāsniedz iestāžu darbības uzlabošanas palīdzība jaunattīstības valstu parlamentiem, lai nodrošinātu, ka tie pietiekami spēj iesaistīties kontrolē un uzraudzībā pār attiecīgās valsts valdības budžetu, tāpat atzīst, cik svarīgi ir sniegt labākus ziņojumus par rezultātiem Eiropas Parlamentam, pilsoniskajai sabiedrībai un dalībvalstīm, jo tādējādi var stiprināt uzticēšanos Kopienas programmām, palielināt atbildību un īstenot stratēģiskākus uzraudzības veidus; šajā saistībā aicina Komisiju ierosināt jaunu rādītāju, lai uzraudzītu parlamentāro kontroli;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

6. aicina Komisiju un dalībvalstis kopīgi noteikt izpildes rādītājus, kas piesaistīti TAM rādītājiem, jo īpaši attiecībā uz budžeta atbalstu, lai valstu parlamenti, pašvaldības iestādes un vietējā pilsoniskā sabiedrība, kā arī Eiropas Parlaments varētu noskaidrot ES ieguldījumu rezultātus;
7. prasa Komisijai un dalībvalstīm nodrošināt, lai ES politikas jomas, kā arī atbalsta sistēma atbilstu Parīzes deklarācijas principam par rīcību, kas vērsta uz rezultātiem, bet jo īpaši lai tiktu panākti rezultāti attiecībā uz tiem TAM, kuri šobrīd šķiet vismazāk sasniedzami atbilstoši 2007. gada ziņojumam par ANO Tūkstošgades attīstības mērķiem, piemēram, piektais TAM;
8. prasa Komisijai izstrādāt matricu attiecībā uz visiem tiem finanšu instrumentiem, no kuriem piešķirti līdzekļi labai pārvaldei, tostarp Eiropas attīstības fonds (EAF), ASI, ES un Āfrikas stratēģija vai līdzekļi, kas piešķirti Āfrikas valstu valdībām labai pārvaldei, lai varētu pārbaudīt politikas jomu konsekveni un šo līdzekļu atbilstošu pārvaldību;
9. prasa Komisijai un dalībvalstīm sniegt atbalstu novatorisku finansēšanas mehānismu izstrādei un īstenošanai, lai būtiski sekmētu TAM sasniegšanu noteiktajos termiņos; uzsver, ka šie papildu resursi nevar aizstāt jau esošās saistības saskaņā ar publisko atbalstu attīstības jomā;
10. atbalsta Komisijas lēmumu arvien vairāk izmantot budžeta atbalstu, taču vienlaikus mudina Komisiju plašāk izpētīt ar šīs atbalsta metodes lietošanu saistītās problēmas;
11. aicina dalībvalstis un to parlamentus veicināt darba dalīšanu programmu, jo īpaši saskaņā ar iepriekš minēto rīcības kodeksu attiecībā uz darbu dalīšanu attīstības politikā, un izstrādāt reālus plānus šīs programmas īstenošanai, lai uzlabotu Eiropas atbalsta centienus, vienlaikus nodrošinot, ka šo programmu īsteno ne tikai atbalsta sniedzēji, bet arī partnervalstis;
12. uzsver, ka darba dalīšanai jābūt saistītai ar valstīm, tai jābalstās uz Parīzes deklarācijas principiem un jābūt vērsta uz rezultātu sasniegšanu, kā arī jānodrošina visu nozaru finansēšana visās partnervalstīs;
13. atbalsta Donoru atlanta iniciatīvas pārskatīšanu un paplašināšanu, lai sekmētu saskaņotāku starpvalstu politikas dialogu starp Eiropas palīdzības sniedzējiem;
14. atgādina, ka korupcijas dēļ tiek izšķērdēti attīstībai paredzētie līdzekļi, un tāpēc korupcija ir būtisks šķērslis efektīvākam atbalstam; aicina Komisiju uzlabot pārraudzību pār attīstības atbalsta piešķiršanu un mudināt atbalsta saņēmējus gan ratificēt, gan strikti piemērot starptautiskās un reģionālās vienošanās šajā jomā;
15. aicina Komisiju nodrošināt lielāku atbildību, kā arī valstu publisko finanšu pārvaldības sistēmu pārredzamību gadījumos, ja ir garantija, ka atbalsts tiks izmantots paredzētajiem mērķiem, lai veicinātu gan līdzdalību, gan nabadzības samazināšanu;
16. aicina Komisiju un Padomi veikt praktiskus pasākumus, lai apkarotu korupciju, jo īpaši sniedzot atbalstu pilsoniskās sabiedrības ierosmēm par pārredzamības palielināšanu attiecībā uz ES sniegto atbalstu, kā arī mudinot visas dalībvalstis un visas partnervalstis ratificēt 2003. gada ANO Pretkorupcijas konvenciju;
17. atbalsta Komisijas lomu dalībvalstu attīstības palīdzības saskaņošanā gan lēmumu pieņemšanas, gan praktiskās darbības vietās, un uzsver pievienoto vērtību, kas izriet no Komisijas gatavības uzņemties vadošo lomu politiskajā dialogā starp ES un partnervalstīm, balstot šo dialogu uz ES kopīgajām vērtībām, tostarp cilvēktiesību un dzimumu līdztiesības veicināšanu;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

18. aicina Komisiju turpināt vienkāršot procedūras, tostarp atbalsta sniegšanas procesu, lai papildus decentralizētu atbildību un nodrošinātu delegācijām pietiekamus resursus (darbiniekus un iemaņas), kā arī dot tām iespēju plašāk kontrolēt vai ietekmēt tematisko un reģionālo budžeta pozīciju apstiprināšanu, kas nepieciešamas to pienākumu pildīšanai; uzsver, cik svarīgi ir jaunveidojamajam Eiropas Ārējās darbības dienestam piešķirt pietiekami plašas uz attīstību vērstas spējas;

19. aicina Komisiju veicināt arī regulārus kontaktus un sadarbību starp tās delegācijām un pilsonisko sabiedrību un pašvaldības iestādēm, lai labāk ņemtu vērā partnervalstu vajadzības un prioritātes, un tādējādi veicinātu labāku atbalsta izmantošanu, kas ir Parīzes deklarācijas svarīgākais uzdevums;

20. uzsver nepieciešamību izstrādāt Parīzes deklarācijas uzraudzības pamatnostādnes un metodiku, lai uzlabotu kopējo sapratni par Parīzes augsta līmeņa forumā noteikto darba kārtību, un nodrošinātu atbilstīgu informācijas apkopošanu par rādītājiem galvenajās valstīs, kas saņem atbalstu; uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka dalībvalstis izpilda atbalsta solījumus, un aicina dalībvalstis nodrošināt labāku piekļuvi attiecīgajiem datiem, lai sekmētu lielāku pārredzamību un atbildību attiecībā uz ziņojumiem par sniegto atbalstu; tāpēc uzsver nepieciešamību izmantot precīzus rādītājus, veicot starpposma novērtējumu, jo tā rezultāti ļaus precizēt un/vai pastiprināt darbības 2010. gada mērķu sasniegšanai;

21. uzsver nepieciešamību izstrādāt vidēja termiņa uzraudzības plānu, lai izziņātu sasniegto un sekmētu uz rīcību vērstus pasākumus, ar kuriem tiktu veicināta valsts līmeņa uzraudzības izmantošana, sinerģija starp valsts un starptautiskā līmeņa uzraudzības pasākumiem un mazināta iespējamā dublēšanās, uzraugot to saistību izpildi, kuras ES uzņēmusies atbilstoši Parīzes deklarācijai;

22. aicina Komisiju precizēt definīcijas attiecībā uz OAP piešķirumiem pa nozarēm, lai uzlabotu rezultātu atbilstību un samazinātu darījumu izmaksas, pārvaldot Komisijas un dalībvalstu datus valsts līmenī; aicina Komisiju nodrošināt, lai OAP definīcijas netiktu paplašinātas un tās netiktu attiecinātas uz izdevumiem, kas nav saistīti ar atbalstu, piemēram, militāriem izdevumiem;

23. aicina Komisiju un dalībvalstis ievērot saistības, ko tās uzņēmas 1995. gada 5.—12. martā Kopenhāgenā notikušajā pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par sociālo attīstību, un atsaukties pilsoniskās sabiedrības organizāciju aicinājumam vismaz 20 % no atbalsta attīstības jomā atvēlēt, lai uzlabotu galvenos sabiedriskos pakalpojumus, piemēram, izglītību, veselības aizsardzību, ūdensapgādi un kanalizāciju;

24. aicina ESAO Attīstības veicināšanas komiteju, kura šajā ziņā ir atbildīgā iestāde, cik iespējams ātri formulēt attīstības sadarbības definīciju, lai pilnībā pārtrauktu atbalsta līdzekļu izmantošanu vajadzībām, kam nav nekāda sakara ar attīstību, jo šāda neatbilstoša izmantošana iespējama vien tāpēc, ka pašlaik atbalsts attīstības jomā ir definēts ārkārtīgi plaši;

25. aicina Komisiju un dalībvalstis pilnībā atsaukt savu atbalstu, jo īpaši tehnisko palīdzību, pārtikas atbalstu un atbalstu pārtikas pārvaldīšanā, lai nodrošinātu atbilstību ESAO Attīstības veicināšanas komitejas 2001. gada ieteikumiem attiecībā uz valstīm, kas tiesīgas saņemt atbalstu saskaņā ar Eiropas Attīstības fondu (EAF) un atbilstīgi ASI regulas 31. pantam;

26. aicina Komisiju un dalībvalstis pakāpeniski atteikties no nosacījumiem, kas saistīti ar politikas, un jo īpaši — ekonomikas politikas prasībām, tādējādi sekmējot kopēju izpratni par galvenajām prioritātēm, un izmantot savu ietekmi, lai pārliecinātu Pasaules Banku un Starptautisko Valūtas fondu atbalstīt tādu pašu nostāju; jo īpaši prasa nodrošināt, lai "tirdzniecības atbalsta" stratēģija nāktu par labu visām jaunattīstības valstīm, ne tikai tām, kuras neiebilst pret sava tirgus lielāku liberalizāciju, jo īpaši saskaņā ar ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem;

27. uzsver, ka starptautiskajām finanšu institūcijām un devējām valstīm ir jāpublicē nosacījumi par attīstības atbalsta piešķiršanu, lai parlamenti, pašvaldības iestādes un pilsoniskā sabiedrība varētu īstenot patiesu demokrātisku kontroli;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

28. uzsver vajadzību sniegt atbalstu saskaņā ar partneru prioritātēm un laika grafikiem, kā arī ievērot valstu plānus un attīstības prioritātes vai valsts budžeta sastādīšanas grafiku;
29. uzsver, ka labākai koordinācijai starp Komisiju un dalībvalstīm ir jāatrisina novārtā atstāto valstu un nozaru problēma, un šajā sakarā uzsver Donoru atlanta atjauninātā un uzlabotā variantā nozīmīgumu;
30. uzsver to, ka īpaši nepieciešams uzlabot progresu veselības aizsardzības jomas TAM, jo īpaši nestabilitātes situācijās, kā arī Komisijas Humānās palīdzības ģenerāldirektorāta (ECHO) un Attīstības ģenerāldirektorāta sadarbību humānās palīdzības posmā, pārejas posmā un attīstības posmā (saistot tūlītēju palīdzību, atjaunošanu un attīstību), kā tas norādīts, piemēram, Eiropas konsensā par humāno palīdzību ⁽¹⁾;
31. atzīst vajadzību pastiprināt Komisijas konsultācijas ar pilsoniskās sabiedrības partneriem galvenajā birojā un atbalsta sniegšanas vietās ar labāk strukturētu sanāksmju palīdzību politikas, stratēģiskās plānošanas un atbalsta efektivitātes jautājumos, tostarp attiecībā uz uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus, izmaksas procedūrām, projektu finanšu kontroli, uzraudzības un novērtējuma procesiem; aicina palīdzības sniedzēju valstu un partnervalstu valdības nodrošināt pilsoniskās sabiedrības un pašvaldības iestāžu pilnvērtīgu un nozīmīgu līdzdalību attīstības budžetu un programmu plānošanā, īstenošanā, uzraudzībā un novērtējumā, un sekmēt nosacījumus šādu darbību veikšanai;
32. uzsver, ka sieviešu un sieviešu kustību iesaiste politikas jomu un programmu izstrādē, kā arī to īstenošanā, ieviešanā, uzraudzībā un novērtējumā ir jāuzskata par neatņemamu sastāvdaļu jebkurā pasākumā, kas vērsti uz patiesas līdzdalības nodrošināšanu, it īpaši ņemot vērā nabadzības neproporcionāli lielo ietekmi uz sievietēm;
33. uzsver vajadzību iesaistīt gan dalībvalstu, gan ES partneru pašvaldības iestādes Parīzes deklarācijas mērķu sasniegšanas procesā, jo īpaši visos posmos, kas saistīti ar attīstības politikas jomu noteikšanu, to īstenošanu un novērtējumu;
34. atgādina par izšķirošo lomu, kāda Eiropas palīdzības uzlabošanā var būt diasporu pārstāvjiem, un tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis vairāk iesaistīt diasporas Eiropas attīstības programmu plānošanā un īstenošanā; uzsver, ka ārzemnieku un ārzemju izcelsmes iedzīvotāju līdzdalība partnerattiecībās starp ES un viņu izcelsmes valsti ir ietekmīgs integrācijas faktors;
35. uzskata, ka pārredzamāka informācija par sniegto palīdzību ir svarīgākais uzdevums, lai uzlabotu palīdzības izmantošanas efektivitāti un savstarpējo atbildību, nodrošinot, ka savlaicīgi tiek izplatīta pilnīga informācija par visu apsolīto, piešķirto un īstenoto palīdzību, tostarp publicējot ticamus grafikus par palīdzības saistībām un izdevumiem dažādās valstīs; tāpat automātiski, savlaicīgi un pēc savas ierosmes visām dalībvalstīm un partneriem būtu jāpublisko visi dokumenti, kas saistīti ar atbalsta stratēģiju un projektu plānošanu, īstenošanu un novērtēšanu; šai publiskošanai būtu jāparedz arī informācijas publicēšana, kas ļauj sabiedrībai piedalīties lēmumu pieņemšanā, nodrošinot šo informāciju tādās valodās un veidos, kas atbilst attiecīgo ieinteresēto pušu vajadzībām;
36. aicina Komisiju un dalībvalstis panākt progresu šajā jomā, kopīgi ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, valstu parlamentiem, pašvaldības iestādēm un starptautiskajām organizācijām sniedzot atbalstot grāmatvedības standartu izstrādei attiecībā uz ārējā atbalsta publiskošanas prasībām, tādējādi izstrādājot labu praksi par atbalsta plūsmas dokumentēšanu valstu budžetos;
37. mudina Komisiju un dalībvalstis saskaņot savu atbalstu ar valstu sistēmām, izmantojot vispārējā un nozaru budžeta atbalstu, kam jāpamatojas uz nopietnu nabadzības mazināšanas plānu un jāstiprina valstu atbildība, un kam jābūt saistītam ar vispārējo apņemību samazināt nabadzību un stiprināt un uzlabot uzraudzību, finanšu pārvaldību un atbildību;

⁽¹⁾ Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju, Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas kopīgais paziņojums "Eiropas konsenss par humāno palīdzību", ko parakstīja 2007. gada 18. decembrī (OV C 25, 30.1.2008., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

38. uzsver, ka Komisijai un dalībvalstīm ir jānodrošina pakāpeniski pieaugošas un prognozējamas daudzgadu (trīs gadi vai vairāk) atbalsta saistības, pamatojoties uz skaidriem un pārredzamiem kritērijiem un nabadzības novēršanas rezultātiem, tostarp konkrētiem mērķiem pa nozarēm, kas saskaņoti ar partnervalstīm, un kuri tiek īstenoti atbilstoši grafikam un pārredzamā veidā, lai būtu iespējams ieguldīt cilvēkresursu attīstīšanā, kas ir tik ļoti svarīga atbalsta efektivitātes palielināšanai; atzinīgi vērtē iniciatīvu par TAM līgumu noslēgšanu, lai ilgtermiņā nodrošinātu prognozējamāku budžeta atbalstu; tomēr uzsver, ka tas saistīts arī ar partnervalstu ciešu apņēmību īstenot TAM, un ka ir nepieciešama pastāvīga uzraudzība, īpaši pievēršot uzmanību rezultātiem; atzinīgi vērtē TAM līgumus kā vienu no iespējamiem veidiem atbalsta prognozējamības palielināšanai;

39. norāda, ka lielākajā daļā jaunattīstības valstu TAM mērķus līdz 2015. gadam sasniegt neizdosies; mudina dalībvalstis sagatavot gada grafikus to saistību izpildei, kuras šīs valstis uzņēmušās;

40. atzīst mērķu noteikšanas svarīgumu, lai pakāpeniski nodrošinātu, ka visas tehniskās palīdzības pamatā ir pieprasījums, un ka tas ir saskaņots ar partnervalstu stratēģijām;

41. uzsver, ka tāda tehniskā palīdzība, kas plānota atbilstoši saņēmējvalstu un pilsoniskās sabiedrības organizāciju paustajām vēlmēm, nevis devēju valstu prioritātēm, palielinās gan ES partneru spēju, gan vietējās apropriācijas;

42. atzīmē, ka atbalsta reforma ir tikai viens no soļiem, kas ES jāveic vienlaikus ar tās tirdzniecības, drošības, migrācijas, lauksaimniecības, zvejniecības, enerģētikas, vides, klimata pārmaiņu un citu politikas jomu saskaņošanu ar attīstības mērķiem, lai atbalstītu jaunattīstības valstis un veicinātu godīgu starptautisko finanšu un tirdzniecības sistēmu par labu attīstībai; šajā sakarā atgādina Eiropas konsensa par attīstību 35. panta norādi: "(..) ir svarīgi, lai ar attīstību nesaistītie politikas virzieni sniegtu palīdzību jaunattīstības valstu" centienos sasniegt TAM;

43. atgādina Parīzes deklarāciju parakstījušo valstu saistības veikt vides stratēģisko novērtējumu nozaru un valstu līmenī; tāpēc aicina Komisiju īstenot šo uzdevumu, lai novērtētu politikas jomu ietekmi, jo īpaši uz klimata pārmaiņām, pārtuksnešošanas un bioloģisko daudzveidību jaunattīstības valstīs;

44. uzsver, ka centieni īstenot efektīvu atbalstu ir jāsaista ar devēju valstu iedzīvotāju labāku informēšanu par attīstības atbalsta uzdevumiem, īstenošanas metodēm un saņēmējiem;

45. atgādina, ka Eiropas konsensā par attīstību kā īpašs mērķis uzsvēta dzimumu vienlīdzība, un tāpēc tai jābūt atbalsta efektivitātes diskusijas uzmanības centrā;

46. atzīst, ka atbalsta apjoma un atbalsta kvalitātes darba kārtības ir nesaraunami saistītas, un ka atbalsta efektivitātes mērķu sasniegšanai ir nepieciešama pastāvīga apņēmība sasniegt tos apjoma mērķus, par kuriem vienojušās visas ES dalībvalstis; šajā sakarā aicina Komisiju un dalībvalstis vēlreiz apliecināt savu apņēmību sasniegt kopējo mērķi līdz 2010. gadam palielināt OAP atvēlēto līdzekļu apjomu līdz 0,56 % no NKI, bet līdz 2015. gadam — līdz 0,7 % no NKI, turpināt palielināt atbalsta apjomu un noteikt augstus mērķus saistībā ar daudzgadu grafikiem, lai varētu noteikt atbalsta budžetu pakāpenisko pieaugumu;

47. uzsver, cik svarīgi ir ikvienā plānošanas, īstenošanas, uzraudzības un novērtēšanas posmā ņemt vērā dzimumu līdztiesības aspektu;

48. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ESAO Attīstības veicināšanas komitejai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.